

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

ANNIE WEST
Pasiūlymas, pakeitęs viską

2017 liepa-rugpjūtis

Pasižadėję

Knygute.lt

Annie West

(Ené Vest)

**PASIŪLYMAS,
PAKEITĖS VISKĄ**

Dviejų knygų serija

„Pasižadėję“

Antra knyga

Versta iš Annie West,
The Sheik's Princess Bride, 2015
© Annie West, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Vilma Burneikienė, vertimas iš anglų kalbos,
2017

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Thinkstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0252-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Pirmas skyrius

Samiros dėmesį patraukė tamsiaplaukiai ma-
žyliai, žaidžiantys toliausiame prabangaus
viešbučio laukiamojo kampe. Jie netriukšmavo
ir nedūko: tuo rūpinosi pusamžė moteris. Du
paprasti mažyliai, neseniai pradėję vaikščioti.

Samira negalėjo atitraukti akių. Stebėjo, kaip
sekėsi vienam mažyliui: vaikutis bandė eiti,
prisilaikydamas sofos mažais pirštukais įsitvė-
rė šilkinio apmušalo. Berniukas krykštė iš
džiaugsmo ir šypsojosi iš paskos svirduliuojan-
čiam broliukui.

Samira nurijo seiles. Vėl jautė tuštumą, atro-
dė, kad skausmo sūkurys užvaldė visą kūną.

Ji mėgino susitelkti į linksmą Selestės tarškė-
jimą apie naują restoraną. Aišku, jis neprilygo
puikiems vaizdams, atsiveriantiems iš Eifelio
bokšto, ar penkioms *Michelin* žvaigždutėms,
tačiau tai buvo nauja vieta, kurioje galėjai pa-
valgyti ar šiaip pasidairyti.

Samiros skrandis maištavo vien užsiminus
apie maistą.

O gal dėl kitos priežasties suskaudo pilvą.

Antrasis mažylis klestelėjo ant užpakaliuko,

sumostagavo rankytėmis ir moteris – senelė, o gal auklė? – paėmė jį ant rankų. Samiros rankos įsitempė, o paskui tuščios nusviro, suglebo – ji neturėjo ko čiupti į glėbį.

Sumirkčiojusi nusigręžė.

Tuščia. Štai kokia jautėsi.

Niekada neturės savo vaikelio, kurį galėtų nešioti. Daktaras aiškiai pasakė.

Ketverius metus labai stengėsi atsigauti ir jai pavyko, tačiau niekas nesugebėjo ištrinti deginančio tuštumos jausmo.

– Labai džiaugiuosi, kad šįvakar gali dalyvauti labdaros aukcione, – Selestė palinko virš porcelianinių arbatos puodelių, o Samira vėl sužiuro į paryžietę. – Aukciono dalyviams patiks susitikimas su talentinga princese ne tik mados renginiuose. Tavo dovana aukcionui sulauks didelio susidomėjimo.

Samira nutaisė šypsena ir neketino gūžtis dėl to, kad kalba vėl sukosi apie karališką jos padėtį.

Būdama Džezyro sultono dukterimi ir dabartinio sultono seserimi puikiai žinojo, kad karališkas rangas laimės neužtikrina.

Jai suspaudė širdį, tačiau ir toliau žiūrėjo į draugę, nenorėdama stebėti, kas vyksta kita-

me prašmatnaus viešbučio gale.

Priminė sau, kad yra pragmatikė. Sėkmingam dizaino verslui pravertė aristokratiškas vardas: kūriniai buvo greitai išpirkti. Klientai, tarp kurių buvo pasakiškai turtingų žmonių, vertino darbą su žmogumi, suprantančiu jų pasaulį ir siūlančiu visišką išskirtinumą bei konfidencialumą. Samira turėjo daugiau, nei bet kuri kita moteris galėjo svajoti: nepriklausomybę, pasisekimą ir turtus.

Kažin, ar turėjo teisę norėti dar daugiau?

Tačiau kaulus geliantis skausmas nesilpo, nors ji dažnai primindavo sau apie sėkmę. Bet ko verta sėkmė, kai širdies gilumoje... tuštuma?

Samira prikando lūpą: *nugalės* šitą jausmą. Tikrai!

- Labai to laukiu, Seleste, - Samira vėl mintimis grįžo prie vakaro iškilnių. - Tu su savo komanda šauniai padirbėjai, jums pavyko viską suorganizuoti. Kaip vyks tas aukcionas? Ką turėčiau daryti?

Selestė pradėjo pasakoti apie aukcioną, apie ypatingų svečių sąrašą ir šįvakar atsiversiančias puikias verslo galimybes.

Nors ir verslininkė, Samira negalėjo džiugiai

ir greitai atsakyti. Tikriausiai dėl to, kad gimusi karališkoje šeimoje bei privilegijuota, patekusi į europietišką aplinką, nesijautė sužavėta.

Ar tai viskas? Po ilgų darbo dienų pasipildavo nesibaigiantys renginiai, kuriuose susipindavo ir verslo reikalai, ir malonumas, ir filantropija, tačiau vienatvės ir tuštumos jausmas niekur nedingdavo.

Samira sumirkčiojo ir mintyse nusipurtė, nenorėjo pasiduoti sentimentaliesiems verkšlenimams, ilgai neišeinantiems iš galvos.

Selestei viską paaiškinus, Samira linktelėjo, atsilošė kėdėje ir po daugybės dienų pirmą kartą atsipalaidavo.

Štai kur šuo pakastas: buvo pavargusi. Nieko stebėtino, kad jautėsi išsiblaškiusi. Vakar dėl inauguracijos vakaro suknelės kalbėjosi su viena pirmųjų ponių Pietų Amerikoje, paskui stabelėjo Niujorke pasimatyti su kita kliente ir tik prieš valandėlę atvyko į Paryžių.

Kai pailsės, pasijus geriau, guviau reaguos į naujus verslo iššūkius, o ypač į džiaugsmą kurti.

Dėmesį patraukė kažkoks judėjimas. Aukštas žmogus juodu kostiumu plačiais žingsniais skynėsi kelią pro tobulai sustatytas kėdes, ir

sukėlė Samirai minčių apie siuvėją, kerpantį sodrų aksomą.

Buvo įsitikinusi, kad mintys juokingos, bet atsigręžusi į vyriškį, suprato, kad ši pastaba puikiai tiko. Nors vyras apsirengęs nepaprastai elegantiškai, kuo puikiausiai pasiūtu kostiumu, kažkoks nepaaiškinamas jausmas išdavė, kad jis ne iš šio prabangaus Paryžiaus viešbučio. Šis vyras iš gaivališkesnės aplinkos, kurioje krištolo sietynai ir žavūs niekučiai ant staliukų nereikalingi.

Visa galva aukštesnis už kitus ir labai plačiais pečiais, tokių Samira nebuvo regėjusi, vyras vis tiek judėjo grakščiai it atletas.

Samira sustingo iš jaudulio ir neatsigręžė į Selestę. Vienas putliaskruostis mažylis pastebėjo vyriškį ir pradėjo kabarotis per sofą.

Princesė išgirdo kimų juoką, kai vyriškis pasilenkė ir abiem rankomis pakėlė abu berniukus taip lengvai, kaip ji pakeltų dvi pagalvėles. Iškelęs juos aukštyn privertė krykšti iš džiaugsmo, paskui priglaudęs ir vienam, ir kitam kažką sumurmėjo. Mažos rankytės įsikibo į vyro pečius bei plaukus, ir Samira vėl išgirdo kvatojimą, meilus garsas suvirpino net jos širdyje žiojinčią tuštumą.

Štai taip, be jokių fanfarų ir įspėjimo, princesės pasaulis susitraukė ir kūne liko tik tuščias vakuumas, o nuostabus šeimos paveikslas – kitame patalpos gale.

Nuo tų žmonių skirianti siena niekada neatrodė realesnė ar tvirtesnė.

Samira drebėjo iš skausmo, sukando dantis, o rankomis įsitvėrė kėdės ranktūrių.

Ji neturės šeimos, nebus ir vaikų. O jeigu ras mylimą žmogų... Samira šaižiai iškvėpė, suvo-kė, kad tokioms svajonėms nelemta išsipildyti.

– Samira. Kas ne taip?

– Viskas gerai. – Samira atsigręžė į Selestę ir akinamai nusišypsojo, nes buvo išmokusi taip elgtis tarp žmonių. Vogčiomis giliai įkvėpė pro nosį, į plaučius, kurie, rodės, susitraukė. – Atrodo, šis vakaras turėtų būti puikus. Jeigu pasiseks, pritrauksi ne vien tuos, kurie domisi lėšų rinkimu.

– Ačiū tau. – Kai Samira kilstelėjo antakį, Selestė šypsodamasi gūžtelėjo pečiais. – Ir kitiems aukotojams. – Ji nutilo, nužvelgė holą. – Jeigu kalbėtume apie velnius, tai vienas jau čia, – Selestė ištiesino nugarą, pasilygino trumpą sijoną ir nusibraukė šviesius plaukus nuo veido.

- Jeigu galėtume aukcione parduoti vieną naktį su juo, mums labai pasisektų. Pati pasiūlyčiau kainą ir niekas negalėtų sumokėti daugiau.

Nustebusi dėl tokio partnerės pasikeitimo Samira nusigręžė. Tačiau jau suprato, apie kurį vyrą kalbėjo Selestė. Tai tas patrauklus dviejų mažylių tėvas, kuris taip kasdieniškai jautėsi su dailiais drabužiais, kad net prisnūdęs jos kūnas nubudo.

Tačiau Samira nesitikėjo patirti tokį sukrėtimą, vos pažvelgusi dar kartą. Šįkart vyras atsisuko ir ji pamatė plačius antakius, griežtą skruostikaulio liniją ir tvirtus žandikaulius. Jis atrodė seksualiai ir grėsmingai vienu metu. Ilga, it geležtė tiesi nosis ir griežti veido bruožai spinduliavo jžūliu seksualumu.

Ir atrodė pažįstami.

Samira šaižiai įkvėpė, pažinusi vyrą iš praeities. Tą, kuris kadaise atrodė toks pat brangus kaip brolis Azimas.

Viduje sukunkuliavo jausmai. Jaudulys ir pasitenkinimas, ilgesys ir skausmas, ir aštrus, specifinis dūris, priminęs geidulį – laukinį, tikrą, prisikėlusį po ketverių metų. Samira net suvirpėjo nuo akimirksnio nuostabos.

- Oi, buvau pamiršusi, kad tikriausiai jį paži-
sti, jis tavo šalies kaimynas, - energingai dėstė
Selestė. - Seksualusis Al Sarato šeichas Tari-
kas. - Draugė garsiai atsiduso. - Net pagalvo-
čiau apie du vaikelius, jei galėčiau turėti tokį
vyrą. Tikriausiai tokios galimybės neturėsiu.
Žmonės kalba, kad šeichas po žmonos netek-
ties rimtai nežiūrėjo į jokią moterį. Daug jų
bando, bet nė viena ilgai neužsibūna. Tikriau-
siai buvo pasišventęs tik vienai.

Dar kartą įdėmiai ir ilgesingai nužvelgusi Ta-
riką su sūnumis Samira nusigręžė, atsuko
jiems nugarą, įsiklausė į Selestės tauškalus.

Kažkada Tariką laikė draugu. Gerbė ir pasiti-
kėjo. Jis jai buvo tokia pat gyvenimo dalis kaip
ir brolis Azimas. Bet jų draugystė panašėjo į
miražą, tokia trapi kaip vandens žvilgėjimas
ant karšto dykumos smėlio. Prieš daugel metų
draugas keistai ir netikėtai nuo jos nusigręžė,
palikęs galvoti, ką padarė ne taip, kad jis pasi-
šalino, o gal Tarikas tiesiog pamiršo ją, nes
tapęs šeichu pasinėrė į įsipareigojimų jūrą.
Prieš ketverius metus, kai išgyveno pragarą,
neišgirdo apie Tariką nė žodžio.

Keista, kad ir dabar buvo skaudu.

Tarikas sausakimšoje pobūvių salėje praleido
tik tris minutes, o jau įsijungė šeštas jausmas,

įspėjantis apie bėdą.

Jis atsainiai atsigrėžė, skvarbiai apžvelgė tviskančią minią atsakinėdamas į sveikinimus. Visą popietę kamavo keistas jausmas, kad kažkas negerai – jau nuo tada, kai grįžo į viešbutį: bet tik irzo, negalėdamas nustatyti tikros priežasties. Nerimavo dėl to, kad praleido kažką svarbaus.

Tas jausmas jam nepatiko. Tarikas mėgo kontroliuoti gyvenimą.

Minia sujudo ir per tarpelį jis išvydo ryškiai raudoną dėmę. Dar vienas sujudimas ir dėmė virto ilga suknia, švyturiu, traukiančiu žvilgsnį prie aistringai siūbuojančių klubų ir nuostabiai apvalaus užpakaliuko. Moters nugara, atidengta gilios iškirptės, buvo švelnaus aukso spalvos, it dykuma priešaušriu. Palaidi žvilgantys, tamsūs plaukai buvo taip kasdieniškai, bet dailiai susegti, kad tokiai šukuosenai padaryti tikriausiai prireikė kelių valandų. Atrodė išties gražiai, nes tobulo grakštumo kaklas buvo apnuogintas.

Tarikas įsitempė, instinktyviai ir visai nelaukta sustingo sausgyslės ir raumenys.

Nuo lempų šviesos suknelė tviskėjo, meiliai glamonėdama kiekvieną kūno liniją.

Tarikas nurijo seiles, staiga suprato, kad burna visiškai išdžiūvo. Širdis nauju ritmu nekantriai varinėjo kraują.

To ritmo nejautė metų metus. Susiraukė.

Moteris atsisuko ir jis įdėmiai apžiūrėjo puikią suknelę, kuri puošė ją nuo kaklo iki pat kojų pirštų. Suknelė žadino vyrų vaizduotę, kėlė pagundą pakišti po ja rankas ir glamonėti paslėptą nepriekaištingą kūną.

Šeichas žengė pusę žingsnio artyn, bet pakėlęs akis ir išvydęs veidą staiga sustojo, tarsi atsimušęs į nematomą sieną ir nuo smūgio pritrūkęs kvapo.

Samira.

Tarikas labai giliai įkvėpė, net šonkaulius suskaudo.

Samira.

Iškvėpė, ant liežuvio galiuko kone pajutęs prisiminimų skonį.

Tačiau ne ta Samira, kurią regėjo paskutinį kartą. Ši kitokia: pasitikinti, seksuali ir patyrisi. Moteris, žinoma visame pasaulyje.

Tarikas akimirką stabtelėjo, veidas persimainė. Nors jautė stiprų jaudulį, smegenys pradėjo dirbti, kai prisiminė visas priežastis, dėl kurių negalėjo jos turėti. Atsigręžė į dailią švie-

siaplaukę sau iš dešinės, ji dėvėjo auksu siuvinėtą suknelę. Mergina viltingai spigino plačiomis akimis, kurios jausmingai sužvilgo, kai Tarikas nusišypsojo.

Po kelių minučių šviesiaplaukė jau glaudėsi prie jo, blyški merginos ranka ryžtingai sugriebė šeicho rankovę, o akys spinduliavo nuo senų amžių žinoma aistra.

Tarikas prisivertė dar kartą šyptelėti, stebėjosi, ar mergina nutuokė, ar apskritai suprato, kad jo dėmesį prikaustė kita.

Samira stebėjo jį atokiau nuo minios. Tarikas buvo puikus vaikams skirto labdaros renginio oratorius. Lyderis iš prigimties, tad pavergė publiką. Pasitikintis savimi, aiškiai kalbantis ir sąmojingas, be pastangų traukė akį. Aplinkui ją stoviniuojantys vyrai linkčiojo, o moterys varvino seilę, todėl Samirai teko tramdyti pasipiktinimą dėl to, kad jos ryte rijo jį akimis.

Tarikas buvo toks, kokį prisiminė: susimąstęs, visagalis ir rūpestingas, savo kalba palaiškantis vaikus, kuriems reikia pagalbos, o balso tonu verčiantis turtingus mecenatus patuštinti pinigines.

Princesė prisiminė laibakojį jaunuolį, visada švelnų jai, mažajai draugo sesutei....